

اطلاعیه

کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ

شصتمین سالگرد خونین ۱۶ آذر سال ۱۳۳۲ اگرامی باد!

رضوی

قندچی

بزرگ نیا

جنبش دانشجویی در ایران همواره از اندیشه آزادیخواهی و چپ متأثر بوده است. از آغاز دهه ی بیست شمسی که گفتمان چپ در ایران نضج می گیرد. دانشگاهها و بویژه دانشگاه تهران به عنوان پایگاه اصلی اندیشه های آزادیخواهی تبلور می یابد.

آذرماه در ایران یادآور عروج ایستادگی قهرمانانه بخش وسیع مردم ما در منطقه آذربایجان و ایستادگی آنان در ۲۱ آذر و یاد آور مقاومت خود جوش دانشجویان، علیه کودتای آمریکایی - انگلیسی و دربار و عمه آنان شعبان جعفری ها است. کودتایی که سقوط دولت ملی دکتر محمد مصدق را بدنبال داشت و بدون یاری مراجع روحانی همچون آیت الله کاشانی پیروز نمی شد. شاه فراری بعد از کودتا به کشور بازگشت. او برای خود شیرینی دربارش به امپریالیسم آمریکا دعوت از معاون وقت ریاست جمهوری آمریکا " ریچارد نیکسون" به تهران را تدارک دید. از اینرو برای خوش رقصی فضای دانشگاه تهران را برای استقبال از وی مهیا نمود.

درچنین شرایطی، دانشجویان مقاوم دانشکده فنی دراعتراضی وسیع صحن دانشگاه را با حضور اعتراضی خود پُرساختند. هجوم نیروهای مسلح رژیم کودتا را به مصاف طلبیدند. درگیری که آغاز گردید. سربازان و نیروهای ویژه ارتشی پس از هجوم به دانشگاه، به کلاسهای درس حمله برده و صد ها دانشجورا بازداشت و زخمی نمودند. نیروهای امنیتی در دانشکده فنی، خود را آماده به شلیک نشان دادند. عبارتی مشت و اعتراض در مقابل گلوله های سربی سربازان رُخ گشود و در این میان سه تن به نام های همیشه سرخ؛ مهدی شریعت رضوی از طرفداران حزب توده ایران - احمد قندچی از طرفداران جبهه ملی ایران - مصطفی بزرگ نیا عضو کمیته مرکزی جوانان حزب توده ایران بر زمین افتادند. این کشتار در واقع خیرمقدم دولت کودتا به دیدار رسمی نماینده آمریکا بود که در ۱۷ آذر همان سال در تهران صورت گرفت. بدین ترتیب ۱۶ آذر، توسط " کنفدراسیون دانشجویان ایرانی خارج از کشور " که مرکز اجتماع و مباحثه مخالفان حکومت پهلوی در خارج از ایران بود، روز دانشجو نامیده شد.

در تاریخ معاصر ایران روز ۱۶ آذر در پیوستگی و پیوند با مبارزات مردم ایران به انقلاب بهمن می انجامد . همگان دانشگاه را سنگر انقلاب می نامند. و این سنگر تا برپایی خیمه و خرگاه استبداد اسلامی ، و تعطیل کردن دانشگاهها به نام " ضد انقلاب فرهنگی" به پاشویه حاکمانی بدل شد که با دستار و عمامه دانشگاه تهران را به پایگاه نماز جمعه و دانشگاههای سراسر کشور را به اشغال خود درآوردند . استاد مترقی و متعهد را اخراج و بازنشسته زود رس نمودند. دانشجوی معترض را اخراج و زندانی و ستاره دار و با نشان و محروم از ترم های تحصیلی ساختند . این جنایت هولناک همچنان ادامه دارد.

باری بر پهنه چنین دست اندازی به محیط دانشگاههای سراسر کشورمان و آواز سر دادن تلفیق حوزه و دانشگاه ؛ ما شاهد سرودخوانی و به حرکت درآمدن آوازه سرخ و چپ و شعار برابری در دانشگاهها شدیم و همین حضور و مقاومت و حماسه افرینی دانشجویان در برابر حاکمیت خرافه و زبون؛ جنایت ۱۸ تیر کوی دانشگاه را در دوره محمد خاتمی به نمایش گذاشت .

باری جنبش دانشجویی ایران با ظرفیت وسیع دانش آموختگی خود ، و برخورداری از اندیشه آزادی خواهی و برابر طلبی و قدرت و نفوذ چپ در آن ، به شکل قلب تپنده ای عمل کرده و می کند و همواره مامن شفافی در پیوند با جنبش های اجتماعی دیگر کشور ما همچون کارگران – زنان – جوانان – جنبش رهایی از ستم ملل ستمدیده کشورمان خود را در پیوند می بیند.

مبارزه دانشجویان طی سال های اخیر نشان داد ؛ آنگاه که این مبارزه و پیشروی در دل جنبش های اجتماعی نامبرده جای می گیرد ، مصون تر مانده و توده ای جلو می نماید. و صد البته در هماهنگی با این جنبش ها است که می تواند افقهای روشن تری را برای دست یابی به امر آزادی و عدالت گسترده تر اجتماعی در همگامی با مبارزات کارگران و زحمتکشان ایران بردارد. چنین باد!

زنده باد آزادی / زنده باد سوسیالیسم

نابود باد رژیم جمهوری اسلامی ایران

پر دوام باد پیوند مبارزات دانشجویان – زنان و کارگران ایران برای تعمیق یافتن جنبش رهایی از بیداد حاکمیت سلامی ایران

جمعه ۱۵ آذر ۱۳۹۲ برابر با ۰۶ دسامبر ۲۰۱۳